

Sygn. akt I C 3997/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Ewa Karp

Protokolant p.o. prot. sęd. Aleksandra Humeńczuk

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2019 roku w Kłodzku

na rozprawie sprawy

z powództwa Ł. M.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę 8 260,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda Ł. M. kwotę 4 260 zł (słownie: cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt złotych):

- z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3 000 zł od dnia 7 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tej kwoty od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1 260 zł (słownie: tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych) od dnia 24 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 344 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 26,66 zł tytułem wynagrodzenia biegłego tymczasowo poniesionego przez Skarb Państwa;

IV. dalej idące powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Powód Ł. M. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W., kwoty 7 000 zł tytułem zadośćuczynienia, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 grudnia 2015 roku oraz 1260 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia na podstawie faktury nr (...).

W uzasadnieniu podał, że 16 września 2018 roku, w wyniku wypadku komunikacyjnego, doznał obrażeń ciała, poniósł koszty leczenia, a sprawca ubezpieczony był u strony pozwanej.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zwrot kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że zaprzecza nie przyznanym twierdzeniom strony powodowej i wskazuje, że przyjęła co do zasady odpowiedzialność za szkodę i wypłaciła już powodowi kwotę 3000 zł tytułem zadośćuczynienia i 270 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Aktualnie sprzeciwia się żądaniu powoda w przedmiocie zadośćuczynienia, uznając, że jest to żądanie wygórowane i nieadekwatne do krzywdy powoda doznanej w wyniku zdarzenia z dnia 16 września 2015 roku i uważa żądanie za rażąco wygórowane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Ł. M. brał udział w wypadku komunikacyjnym, na autostradzie w Niemczech, spowodowanym przez sprawcę ubezpieczonego u strony pozwanej.

/ bezsporne/

W chwili wypadku Powód miał 32 lata i był w pracy. Powód doznał w wypadku 16 listopada 2015 roku obrażeń szyi, stłuczeń, zwichnięcia kolana, przebywał na zwolnieniu lekarskim 3 miesiące. Do dziś chodzi do lekarza z powodu bólów kręgosłupa, które odczuwa, gdy siedzi. Aktualnie pracuje jako kierowca. Po zgłoszeniu szkody otrzymał 3000 zł, leczyl się u chirurgów, ortopedów, przez miesiąc chodził w kołnierzu, a od pasów i kierownicy miał obrażenia klatki piersiowej. Po uderzeniu kolanami w deskę miał obrażenia klatki piersiowej i nadgarstków. Siła uderzenia była duża, pojazd powoda, ciężarowy V., został uderzony przez sprawcę zdarzenia z tyłu, a powód uderzył swoim pojazdem w dwie ciężarówki z przodu.

Powód leczył się po wypadku (...). Odbyl po wypadku rehabilitację prywatną w Poradni S., ponieważ na rehabilitację z NFZ trzeba było czekać 2 lata.

Odbyl wizytę u psychologa, ponieważ widział sprawcę wypadku, który w niego wjechał, wiszącego na pasach. Psycholog pomógł powodowi zapomnieć o zdarzeniu.

Powód poniósł koszty rehabilitacji po wypadku w kwocie 1260 zł. Domagał się od strony pozwanej kwoty 12 000 zł, a następnie 15 000 zł tytułem zadośćuczynienia, otrzymał kwotę 3 000 zł. oraz 270 zł.

Dowód: przesłuchanie powoda K- 135

akta szkody K- 82-124

faktur nr (...)

dokumentacja medyczna K- 11-55.

Wezwanie k- 67

Sąd powołał biegłą neurolog, która sporządziła opinię w sprawie 27 marca 2018 roku.

W opinii tej stwierdziła u powoda powierzchowny uraz kręgosłupa szyjnego, bez następstw neurologicznych. Biegła wskazała, że u powoda nie stwierdza trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem z dnia 16 września 2015 roku.

Dowód:

opinia biegłej neurolog K- 143-145

Powołany biegły ortopeda dr nauk medycznych M. J., w opinii z 1 sierpnia 2018 roku, stwierdził u powoda stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego, stan po urazie kręgosłupa lędźwiowego i łączny długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3 %.

Biegły ortopeda wskazał, że uraz kręgosłupa potwierdzony został przez neurologów, u których powód się leczył oraz ortopeda.

Dowód: opinie biegłego ortopedy k- 159-163, 174

Kolejny ortopeda, dr nauk medycznych M. W., powołany na wniosek strony pozwanej, w opinii z 12 stycznia 2019 roku, stwierdził u powoda skręcenie odcinka szyjnego z objawami resztkowego zespołu więzadłowego pod postacią niewielkiego ograniczenia ruchomości we wszystkich płaszczyznach ruchu i długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3 %. Biegły wskazał, że rokowania na przyszłość powoda są korzystne, a z czasem dolegliwości i ruchomość kręgosłupa zostanie przywrócona do pierwotnego stanu.

Dowód: opinia biegłego ortopedy M. W. K- 200-204

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd zważył co następuje:

Powództwo zostało uwzględnione w części, w tym w zakresie zadośćuczynienia do kwoty 3 000 zł i w zakresie kosztów leczenia – w całości do kwoty 1260 zł.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

O charakterze, jaki ma spełniać zadośćuczynienie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2000 r. wydanego w sprawie I CKN 969/98 (LEX 50824), stwierdzając, że zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całłościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

Przyznając zadośćuczynienie Ł. M. Sąd kierował się przedłożoną dokumentacją medyczną, opinią biegłych neurologa i dwóch ortopedów, informacją psychologa, oraz zwolnieniami lekarskimi, ustalonym 3 % długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powoda..

Nie jest sporne przyznanie już powodowi przez stronę pozwaną kwoty 3 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 270 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Sąd miał na względzie młody wieki powoda, który obecnie ma 35 lat, opisane przez powoda dolegliwości bólowe, które powód odczuwał po wypadku.

Przebyte urazy spowodowały pewne ograniczenia w życiu codziennym i pracy zawodowej, podczas zwolnienia lekarskiego, jednakże jak wskazała biegła neurolog nie stwierdziła trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem z dnia 16 września 2015 roku.

Biegli ortopedzi zgodnie ustalili niezależnie od siebie 3 % długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda, ale także, że rokowania na przyszłość powoda są korzystne, a z czasem dolegliwości i ruchomość kręgosłupa zostanie przywrócona do pierwotnego stanu.

Powyższe ustalenia i ich analiza skłoniły Sąd do przyznania dodatkowego zadośćuczynienia, ponad już przyznane, w kwocie 3000 zł i zwrotu kosztów leczenia rehabilitacji w kwocie 1200 zł.

Opisane okoliczności i przepisy oraz orzecznictwo uzasadniają przyznanie zadośćuczynienia w zasądzonej wysokości, które ma zrekompenzować poczucie krzywdy doznawane w okresie noszenia kołnierza ortopedycznego, nasilenia dolegliwości bólowych, przeżywania przez Powoda stresu związanego z wypadkiem oraz samego procesu leczenia..

Przyznana dodatkowa kwota zadośćuczynienia w wysokości 3000 zł, powoduje, że zadośćuczynienie łącznie wynosi kwotę 6000 zł, która jest adekwatna do krzywdy powoda.

O kosztach orzeczono mając na względzie wynik sprawy, na podstawie art.100 k.p.c. –powód z żądanej kwoty 8260 zł wygrał 4260 zł, co stanowi ok. 51 % roszczenia.

Koszty procesu poniesione przez powoda nie zostały podane w spisie kosztów. Sąd uwzględnił opłatę adwokacką i opłatę od pełnomocnictwa łącznie - 917 zł, opłata sądowa – 413 zł zaliczka na biegłych – 1000 zł, łącznie – 2313 zł., z czego 51 % to kwota 1179 zł.

Strona pozwana zgłosiła opłata za czynności radców prawnych - 900 zł i wpłaciła zaliczkę na biegłego ortopedę 600 zł, z czego 49 % to 735 zł.

Różnica opisanych kosztów to kwota 1179 zł minus 735 zł, co daje kwotę 344 zł i ta kwota, jako część kosztów procesu, ustalona procentowo, została zasądzona na rzecz powoda.

Uwzględniając kwotę pozostałą na zaliczkach, wpłacona przez stronę pozwaną – 98,07 zł Sąd rozliczył koszty wyłożone tymczasowo przez Skarb Państwa 124,73 zł i nakazał stronie pozwanej dopłatę różnicy w wysokości 26,66 zł.